

Manifest

Aquest manifest pretén evitar qualsevol tomb polític de tipus partidari que puga entelar la imprescindible unitat de tots els valencians i les valencianes en la defensa d'un interès comú.

El pròxim mes de març es compliran 40 anys de la creació del Consell del País Valencià, l'òrgan preestatutari que va donar motiu a l'actual Comunitat Valenciana en el procés de descentralització i de reconeixement de les singularitats territorials que iniciava la recentment estrenada democràcia espanyola.

Aquells inicis van ser fruit de la voluntat dels valencians i de les valencianes de recuperar el seu autogovern, d'aproximar les institucions a la realitat del nostre territori, dels seus pobles i ciutats i d'atendre les demandes de llibertat i de prosperitat per a tots els ciutadans.

Va ser un esforç compartit en el qual es va implicar tota la societat i que va desembocar en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana, aprovat en l'any 1982, que va permetre la recuperació de la Generalitat Valenciana i, amb aquesta, la capacitat dels valencians i de les valencianes de decidir el seu futur de manera solidària amb la resta de l'Estat. Un Estatut que ha comptat juntament amb el Govern autonòmic, amb el paper dels sindicats de classe i les organitzacions empresarials com a agents socials garants del bon funcionament d'aquest, com s'ha demostrat amb el seu compromís en aquestes quatre dècades de treball i diàleg pel benestar dels treballadors i de les treballadores, i en definitiva de la ciutadania valenciana.

Quatre dècades més tard, la Comunitat Valenciana es troba en un moment que requereix aqueixa mateixa unitat per fer-nos escoltar amb una sola veu i aconseguir un futur sense més hipoteca que la nostra capacitat per a generar riquesa, benestar i progrés.

La construcció de l'Estat autonòmic ha acostat les decisions polítiques a la ciutadania, però avui, estem en una situació fallada.

Finançament Just

Davant d'aquest problema, els valencians i les valencianes tenim vocació de formar part d'una solució global, perquè creiem que la nostra veu pot contribuir a crear un Estat que no s'esgota en l'Administració central.

Fins avui, cap dels diferents sistemes de finançament ha tractat amb justícia a la Comunitat Valenciana. Aquest mateix any, cada valenciana i valencià rebrem 237 euros menys que la mitjana de ciutadans de l'Estat, o 839 menys que l'autonomia millor finançada, la qual cosa equival a un 10 % i 29 % menys de recursos, respectivament. Aqueixes diferències són la causa fonamental dels nostres majors dèficits pressupostaris, generats any rere any, malgrat gastar menys que la mitjana de les comunitats.

Si sumem infrafinançament i infrainversió, enguany, la nostra discriminació aconseguirà els 1.600 milions d'euros, sols comparant-nos amb la mitjana. Estem, per tant, en una situació insòlita, tenim una renda per càpita inferior en 12 punts a la mitjana i necessitem més d'aqueixos 1.600 milions d'euros per acostar-nos a aquesta.

I, no obstant això, som l'autonomia que menys recursos per habitant rep; l'única que, tot i ser pobra, aporta al conjunt de l'Estat. El resultat és, senzillament, insuportable per a la ciutadania valenciana.

Aquestes xifres signifiquen que els valencians i les valencianes ens vegem obligats a fer-ho tot amb molt menys. Els treballadors i els empresaris valencians han d'enfrontar-se als reptes carregant amb la motxilla de la discriminació i davant d'aquesta situació diem prou. Diem prou des dels valors compartits amb la ciutadania, diem prou perquè creiem en la igualtat d'oportunitats.

Davant d'aquesta prolongada discriminació, ja en l'any 2013 la Comissió d'Experts nomenats per Les Corts Valencianes per al disseny d'un nou model de finançament autonòmic va assenyalar en el seu document de 16 de setembre que el problema de desigualtat i menor finançament rebut per la Comunitat Valenciana es remunta a l'inici dels sistemes de finançament autonòmic de la dècada dels vuitanta.

Des d'aleshores, han passat més de 30 anys i la sistemàtica aplicació de criteris que han respectat l'estatu quo ha impedit que les successives reformes del sistema hagen resolt

Finançament Just

aquest desajustament, i ha convertit el desequilibri financer públic en un greu problema de crònic infrafinançament i insostenible endeutament.

A la vista d'aquesta realitat, la Generalitat Valenciana va promoure en l'any 2013 el "Manifest per un finançament just per a la Comunitat Valenciana" que va ser secundat per les diferents forces polítiques amb representació en Corts i organitzacions representatives de la societat civil valenciana.

Aquell primer manifest denunciava la ruptura del principi d'equitat i de solidaritat d'un model de finançament autonòmic que feia de la Comunitat Valenciana l'única comunitat en la qual es combinaven uns ingressos i despeses inferiors a la mitjana amb una renda per habitant també per sota de la mitjana i un saldo fiscal negatiu.

Tres anys més tard, en l'any 2016, la Generalitat Valenciana va promoure el "Manifest per un finançament just" que van secundar més de 600 entitats valencianes, al qual van seguir els acords aconseguits per unanimitat en Les Corts Valencianes, datats pel febrer i abril de 2017, que denunciaven la marginació dels valencians i de les valencianes en matèria de finançament i inversions.

Per tot això les entitats signatàries exigim:

1. Una reforma immediata del sistema de finançament que establisca un nou model amb recursos suficients i repartits equitativament entre totes les autonomies, que possibilita als valencians i a les valencianes tenir uns serveis públics fonamentals dignes i exercir les nostres competències pròpies. Una reforma perquè mai més hi haja ciutadania discriminada solament pel fet de pertànyer a un territori.
2. Un repartiment de les inversions i una execució que atenga una programació racional que acabe amb el dèficit inversor a la Comunitat Valenciana, que compense en tot cas la insuficiència inversora en els últims anys i dedique una quantitat de recursos ajustada al nostre pes poblacional, tal com arreplega la reforma del nostre Estatut d'autonomia aprovada per Les Corts.
3. El reconeixement dels dèficits de finançament acumulats directament pel mal funcionament dels diferents sistemes de finançament, i l'establiment de

Finançament Just

mecanismes de compensació perquè el nou model no nasca llastrat per la injustícia diferida dels anteriors.

Quatre dècades després de la nostra unitat per l'autonomia, el poble valencià ha de reivindicar més unit que mai, que puguem aconseguir plenament els drets reconeguts en la nostra constitució.

Els valencians i les valencianes vivim un moment històric en el qual posar punt final a la discriminació, per avançar cap a una societat més prospera i més justa.